

Knud Jespersen (DKP):

Det var oprindeligt ikke min mening overhovedet at ville sige noget til den beretning, der her behandles. Vi har givet udtryk for flere gange, at vi har den opfattelse, at Nordisk Råds samarbejde skal udbygges, det skal gøres bedre og mere effektivt. Men for at undgå enhver misforståelse vil jeg også gerne understrege, at den argumentation, at Nordisk Råd arbejder dårligt, og derfor må man ophæve det, med endnu større ret kunne bruges over for fællesmarkedet. Man kan bruge den over for en række internationale organer, også over for organer, som jeg direkte er imod.

Der er just sagt fra talerstolen, at på grund af Danmarks medlemskab af fællesmarkedet kommer vi nu og da til at indtage en tvivlsom position i Nordisk Råd, og der er ingen tvivl om, at en række af de kompromiser, man må indgå, bl. a. i sociale, økonomiske og arbejdsmarkedsmæssige spørgsmål, er dikteret af, at Danmark har låst sig fast efter min opfattelse til en forkert side, nemlig til forpligtelser over for fællesmarkedet.

Jeg er af den opfattelse, at Nordisk Råd i modsætning til fællesmarkedet kan gøres bedre, men det hænger også sammen med, hvordan vi placerer os i fremtiden, om vi helhjertet fra dansk side vil gå ind for, at det skal være effektivt, og helhjertet går ind for, at disse beslutninger bliver formet fornuftigt, for så kan vi gøre det til et instrument. Som det er i øjeblikket, er der grund til at være kritisk, men intet motiv til at ophæve det.

Ministeren for nordiske anliggender (Ivar Nørgaard):

Man kan jo være mod noget, fordi man ikke kan lide det, og derfor vil man have det ophævet. Man kan også være imod noget, fordi man synes, at det apparat, der er opbygget, ikke er tilstrækkelig godt til at efterleve idealerne.

Jeg husker, at professor Alf Ross i sin folkeret beskriver dem, han kalder folkeretnægtere, dem, der slet ikke vil have nogen folkeret, fordi de ikke synes, det hindrer krig, således: „Det er den krænkede retsfølelses selvmartrende protest mod at anerkende dette vrængbillede af sine idealer for ret“. Og det vil jo være det smukkeste, hvis man

også kan finde det motiv hos fru Kirsten Jacobsen, at det, hun ønsker, er, at de nordiske idealer skal praktiseres, og at hun ikke føler, at det gøres tilstrækkelig godt i de organer, der nu findes i Nordisk Råd.

Men lige så lidt som folkeretnægterne opnår noget som helst ved at kaste det hele over bord, lige så lidt opnår fru Kirsten Jacobsen eller andre noget ved nu at ville nedlægge Nordisk Råd. Det, man må forsøge på, er naturligvis at effektivisere arbejdet dér, hvor man finder, det er ineffektivt, og jeg synes, det derfor er særdeles rimeligt, at man med mellemrum også får en debat om disse spørgsmål her i denne folketingsal.

Imidlertid dukker der jo en så en række synspunkter op, som ved nærmere eftersyn viser sig at være indbyrdes uforenelige. Tager vi just i dag de to kritikere, vi hørte, fru Kirsten Jacobsen og hr. Stetter, så hørte vi en kritik, som er ganske uforenelig.

Fru Kirsten Jacobsen nævnte nogle eksempler på, at man ikke var nået langt nok i Nordisk Råd. Man havde enten ikke truffet beslutninger, f. eks. med hensyn til en fuldstændig ensartethed i ægteskabslovgivningen, eller man havde vedtaget nogle mindre betydningsfulde beslutninger. Men hr. Stetter møder op og kritiserer, at man nu går for vidt i dette samarbejde, nemlig ved at man vedtager en nordisk investeringsbank, som ikke efter hr. Stetters mening på behørig måde er drøftet nok herhjemme. Han kritiserer altså Nordisk Råd for at gå for hurtigt frem og træffe for vidtgående beslutninger, altså lige nøjagtig det modsatte af det, fru Kirsten Jacobsen siger.

Jeg vil gerne sige, at de andre synspunkter, der blev trukket frem om EF, som skulle være til hinder for det nordiske samarbejde, efter min mening intet har på sig. Tager vi et af de nævnte kritiske eksempler, ægteskabslovgivningen, har EF naturligvis ikke stillet sig det mindste hindrende for, at vi her i landet koordinerer den med de andre nordiske lande.

Tager vi det andet eksempel, med investeringsbanken, ja, så vil vi jo se, at Danmark er medlem af en europæisk investeringsbank i EF, og det har på ingen måde hindret os i også at gå ind for en investeringsbank mellem de nordiske lande, en nor-